

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/96/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124204930
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3124204930.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Mareka Anovčina, v spore žalobcu DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava - Petržalka, IČO: 35 942 436, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpený Mgr. Viliamom Parákom, advokátom so sídlom Komenského 2700/7; Nové Mesto nad Váhom, IČO: 42 273 684, za účasti intervenienta na strane žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 634,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 68C/33/2024-124 zo dňa 11. júla 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 634,28 eur titulom náhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil po právnej stránke ust. § 9 ods. 7 písm. c) Zák. č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, keď z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/14/2021 - 701 zo dňa 10.02.2023 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 01.08.207 v Chorvátskej republike na ostrove KRK osobným motorovým vozidlom zn. Volkswagen Passat so slovenským EČV D. XXX – E. zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpel spolujazdec F. F. zlomeninu III. a IV. záprstnej kosti pravej ruky s posunom kostných úlomkov, ktorá si vyžiadala trojdňovú hospitalizáciu, počas ktorej bol vykonaný operačný zákrok a odreninu kože v oblasti oboch stehien, s dobou liečenia v dĺžke 4 - 5 týždňov, ktoré si vyžiadali obmedzenie na bežnom spôsobe života po dobu 6 týždňov, spočívajúce v obmedzení fyzickej aktivity, manuálnej práce a činnosti. O uplatnených nárokoch na náhradu škody bolo v trestnom konaní rozhodnuté tak, že Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

2. V súvislosti s úrazom F. F., pri vyššie uvedenej dopravnej nehode, žalobca zaplatil zdravotníckym zariadeniam Nemocnica s poliklinikou Myjava a Fakultná nemocnica Trenčín v období od 29.09.2017 do 09.11.2017 náklady na zdravotnícke výkony poskytnuté v dňoch 04.08.2017 až 13.09.2017 celkovú sumu 634,28 eur. Uvedenú sumu žalobcovi odmietla plniť Komunálna poisťovňa, a.s., v ktorej bolo osobné motorové vozidlo žalovaného poistené, z dôvodu premlčania nároku, a preto žalobca podanou žalobou žiadal zaviazat' k zaplateniu žalovanej istiny žalovaného. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal

ju zamietnuť a v konaní vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 5 Zák. č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a § 112 Obč. zák. vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú, pretože žalobca sa o zodpovednosti tretej osoby za úraz jeho poistenca dozvedel až dňa 15.11.2019 z upovedomenia vyšetrovateľa OR PZ NM/V, sp. zn. ČVS: ORP-203/VYS-NM-2019 zo dňa 11.11.2019 a následne si žalobca dňa 03.12.2009 pri výsluchu poškodeného uplatnil náhradu škody v trestnom konaní vo výške 634,28 eur. Premlčacia lehota tak žalobcovi začala plynúť až od dňa 15.11.2019, počas trestného stíhania spočívala od 03.12.2019 až do 14.04.2019. Dňa 10.04.2024 žalobca podal žalobu na súde, čo znamená, že premlčacia doba plynula od 15.11.2019 do 03.12.2019, t. j. 17 dní a následne od 14.04.2023 do 10.04.2024, t. j. 362 dní. Z dvojročnej premlčacej lehoty tak uplynulo len 379 dní do podania žaloby, a preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca podal žalobu včas a jeho nárok nie je premlčaný.

3. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že k úrazu a poškodeniu zdravia poistenca žalobcu došlo zavineným protiprávnym konaním žalovaného, v dôsledku čoho žalobca zaplatil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti sumu 634,28 eur, preto súd zaviazal k zaplateniu uvedenej sumy žalovaného. Súd prvej inštancie nevykonanie žalovaným navrhovaných dôkazov - výsluch ortopéda F. G. H. a výsluch poškodeného F. F. odôvodnil tým, že z písomných vyjadrení poskytovateľov zdravotnej starostlivosti vyplývalo, že úraz v zdravotnej poisťovni pre účely regresu nebol hlásený. Pokiaľ si teda poskytovatelia zdravotnej starostlivosti nesplnili svoju povinnosť nahlásiť úraz zavinený treťou osobou, žalobca nemal možnosť sa dozvedieť o zavinení daného úrazu treťou osobou od nich. Dôvod, prečo sa tak stalo, bol pre konanie irelevantný, rovnako ako to, čo konkrétne poškodený F. F. lekárom uviedol ohľadom zavinenia jeho úrazu.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žiadnej zo strán náhradu trov nepriznal, nakoľko procesne úspešný žalobca náhradu trov nežiadal priznať a žalovaný, ktorý bol v konaní neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal po zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškanej lehoty podľa § 122 CSP. Uznesením zo dňa 16. septembra 2025 súd prvej inštancie žalovanému odpustil zmeškanie lehoty na podanie odvolania.

6. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v prvom rade namietal nesprávne počítanie dvojročnej premlčacej lehoty súdom prvej inštancie z dôvodu, že podľa jeho názoru, súd nesprávne vychádzal z vedomosti žalobcu o zodpovednosti žalovaného za úraz jeho poistenca až od 15.11.2019. Poukázal na výpoveď žalobcu v prípravnom konaní, sp. zn. 1T/14/2021, kde uviedol, že výkony zdravotníckych zariadení boli vedené u žalobcu ako regresné nároky voči inému subjektu a takto boli aj uhrádzané poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a súviseli s úrazom F. F.. Je preto dôvodné sa domnievať, že tieto výkony súvisiace s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, vyplatené zdravotníckym zariadeniam v čase od 29.09.2017 do 09.11.2017, boli u žalobcu vedené ako regresné nároky, za ktoré mal byť uplatnený regresný nárok voči tretej osobe (žalovanému), a teda žalobca mal vedomosť už v čase úhrady faktúr zdravotným zariadeniam o zodpovednosti tretej osoby a od tohto momentu mala byť počítaná premlčacia lehota. Žalovaný namietal nevykonanie dokazovania výsluchom svedka s tým, že žiadal vypočuť svedka F. F. na skutočnosť, či on sám do lekárskeho správ neuvádzal, že išlo o úraz, dopravnú nehodu, ktorú zaviniť žalovaný. Z takýchto lekárskeho dokladov by mohlo byť zrejmé, kedy sa žalobca objektívne dozvedel pri kontrole uplatnených nákladov, že úraz spôsobil žalovaný, čím by bol preukázaný moment začatia plynutia premlčacej lehoty.

7. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal nespravodlivosť rozsudku, ktorý sa podľa jeho názoru prieči účelu a duchu poistenia zodpovednosti za škodu. Poukázal na to, že on si po nehode splnil všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali z právnych predpisov - oznámil svojej poisťovni vznik škodovej udalosti a likvidáciu škody pri nahlásených nárokoch už vykonávala Komunálna poisťovňa. Regresný nárok týkajúci sa úrazu F. F. podľa vyjadrení žalobcu a nemocníc, nehlásili žalobcovi poskytovatelia zdravotnej starostlivosti a ani žalobca sám nerealizoval šetrenie v tomto smere. K tejto situácii došlo bez zavinenia žalovaného, pričom všetky nároky poškodených, vzniknuté z uvedenej škodovej udalosti, ktoré boli včas a riadne nahlásené, Komunálna poisťovňa v zmysle zákona zlikvidovala. V čase, kedy Komunálna poisťovňa nároky plnila, žalobca si žalovaný nárok neuplatnil, hoci mu v tom nič nebránilo. Tiež v

predmetnom konaní žalobca nežaluje poisťovňu, ale účelovo si vybral len žalovaného, voči ktorému ešte podľa jeho názoru nárok premlčaný nebol, nakoľko vo vzťahu k poisťovni už premlčaný bol, a to vinou postupu a konania žalobcu. Podľa názoru žalovaného ide o účelové konanie žalobcu, ktorým v podstate neguje účel zákona o povinnom zmluvnom poistení. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a žalobcu zaviazne na náhradu trov konania a odvolacieho konania žalovanému, alternatívne, aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázal na to, že pri uhrádzaní zdravotnej starostlivosti zdravotná poisťovňa nie je informovaná, že ide o regresný nárok, teda, že ide o zdravotnú starostlivosť, ktorá bola poskytnutá v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Túto skutočnosť sa žalobca môže dozvedieť, ak zdravotnícke zariadenie zašle oznámenie o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku zavineného protiprávneho konania. Žalobcovi zdravotnícke zariadenia toto nenahlásili, avšak, ak by to aj urobili, v tomto hlásení nie sú uvedené údaje o vinníkovi dopravnej nehody. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovaného, že vedomosť žalobcu o zodpovednosti konkrétnej osoby za úraz jeho poistenca, sa dá vyvodiť z takéhoto dôkazu. O tom, že ide o zranenia, ktoré boli spôsobené zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, sa žalobca dozvedel až 15.11.2019, kedy mu bola doručená žiadosť o vyčíslenie nákladov. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 21 ods. 5 Zák. č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, podľa ktorého sa jeho právo uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť premlčí uplynutím dvoch rokov odo dňa, keď sa dozvedel, kto poškodenie zdravia spôsobil, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Žalobca sa o tom, kto dopravnú nehodu spôsobil, dozvedel dňa 15.11.2019 a riadne si uplatnil nárok na náhradu nákladov za zdravotnú starostlivosť v trestnom konaní, pričom v zmysle § 112 Obč. zák. premlčacia doba od uplatnenia tohto nároku po dobu konania neplynula. Nárok žalobcu v danom prípade nie je premlčaný, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, ktorý úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne posúdil.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (keď súd prvej inštancie právoplatne rozhodol o odpustení zmeškania odvolacej lehoty žalovanému), stranou sporu v neprospech ktorej bolo rozhodnuté a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, vec preskúmal v zmysle § 379 a 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti dodáva:

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu v prejednávanej veci je správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v konaní o zaplatenie regresnej náhrady nákladov vynaložených na zdravotnícku starostlivosť poskytnutú poistencovi žalobcu, keď k poškodeniu zdravia došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného. Súd prvej inštancie správne nárok žalobcu posudzoval podľa § 9 ods. 7 písm. c) Zák. č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení. V konaní nebolo sporné, že k poškodeniu zdravia poistenca žalobcu došlo pri dopravnej nehode zapríčinennej žalovaným, ktorý bol následne právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/14/2021 zo dňa 10.02.2023. Za poskytnutú zdravotnícku starostlivosť žalobca zaplatil zdravotníckym zariadeniam spolu sumu 634,28,- eur, ktorú sumu žiadal zaplatiť od žalovaného a súd prvej inštancie žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

11. Žalovaný v odvolaní namietal premlčanie nároku žalobcu, keď súd prvej inštancie podľa jeho názoru nesprávne začiatok plynutia subjektívnej 2-ročnej lehoty rátať od doby, kedy bolo žalobcovi doručené upovedomenie, že bolo voči žalovanému začaté trestné stíhanie za ublíženie na zdraví poškodeným F. I. (poistenému vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s.) a F. F. (poistenému v Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s.). Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že k vedomosti žalobcu o tom, že za poškodenie zdravia jeho poistenca F. F. zodpovedá konkrétna tretia osoba (žalovaný), voči ktorej má právo podľa § 9 ods. 7 písm. c) Zák. č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, uplatniť si nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, došlo prijatím upovedomenia o začatí trestného stíhania voči žalovanému od orgánov činných v trestnom konaní, to je dňom 15.11.2019, od ktorého dňa mu začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota

na uplatnenie nároku. Z písomných vyjadrení poskytovateľov zdravotnej starostlivosti F. F. jednoznačne vyplýva, že poškodenie zdravia poistenca žalobcu nehlásili ako regresný nárok - úraz. Navyiac, odvolací súd dodáva, že poskytovatelia zdravotnej starostlivosti ani nemohli mať vedomosť o osobe zodpovednej za dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia poistenca žalobcu. Vyšetrovanie príčin dopravnej nehody a zisťovanie porušení právnych predpisov prináleží orgánom činným v trestnom konaní, ktoré až predmetným upovedomením zo dňa 11.11.2019, doručeným žalobcovi dňa 15.11.2019, oznámili žalobcovi, ktorá tretia osoba (žalovaný), svojím protiprávnym konaním zapríčinila, že došlo k poškodeniu zdravia poistenca žalobcu, a teda až z uvedeného upovedomenia žalobca mohol mať vedomosť o tom, že takouto osobou je práve žalovaný. Žiadny iný dôkaz, že žalobca mal vedomosť o zodpovednosti žalovaného za vznik dopravnej nehody, a tým za poškodenie zdravia F. F., v konaní predložený nebol.

12. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie správne posúdil námietku premlčania ako nedôvodnú, keď v konaní nebolo sporné, že žalobca si následne po doručení upovedomenia o začatí trestného stíhania žalovaného uplatnil v trestnom konaní svoj nárok na náhradu škody v žalovanej výške dňa 03.12.2019, od ktorého dňa došlo k spočívaniu premlčacej lehoty s poukazom na § 112 Obč. zák. Premlčacia lehota teda od 03.12.2019 až do právoplatnosti rozsudku súdu v trestnom konaní vo výroku, ktorým bol žalobca odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie neplynula, ako správne uviedol súd prvej inštancie a opätovne premlčacia lehota začala plynúť od 14.04.2023, t. j. od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/14/2021 vo výroku o náhrade škody. Žalobca podal žalobu na súde dňa 10.04.2024, čo znamená, že k uplatneniu práva na súde došlo pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty a tiež pred uplynutím 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty (k úhrade nákladov zdravotníckym zariadeniam došlo v mesiacoch august až november 2017), ktorá na uplatnenie nároku vyplýva z ust. § 21 ods. 5 Zák. č. 580/2004 Z. z..

13. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal nevykonanie dokazovania výsluchom svedka F. F. na skutočnosť, či pri jeho ošetrovaní v zdravotníckych zariadeniach neuvádzal, kto zapríčinil dopravnú nehodu, a teda, či sa táto skutočnosť neuvádzala v lekárskejších správach. Súd prvej inštancie nevykonanie tohto dôkazu riadne odôvodnil vo svojom rozhodnutí a odvolací súd sa stotožnil s jeho názorom o nadbytočnosti vykonania tohto dôkazu. Odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom k výsledkom vykonaného dokazovania, keď zo správ poskytovateľov zdravotnej starostlivosti bolo preukázané, že žalobcovi hlásenie o úraze (REGRES) nezaslali, a teda žalobca nemohol mať vedomosť, že ide o úraz zavinený treťou osobou, ide o dôkaz, ktorý nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na tvrdenie o začatí plynutia premlčacej lehoty žalobcovi nedisponuje vypovedacou potenciou. Pokiaľ by aj poistenec žalobcu F. F. pri svojom ošetrovaní uvádzal lekárom, že k poškodeniu jeho zdravia došlo pri dopravnej nehode, ktorú zapríčinil žalovaný, išlo by iba o jeho tvrdenie, nakoľko zodpovednosť za vznik dopravnej nehody a porušenie povinností musia konštatovať orgány činné v trestnom konaní a následne súd vo svojom rozhodnutí. Subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť až od doby, kedy sa dozvedel, kto skutočne za poškodenie zdravia jeho poistenca F. F. zodpovedá, o čom sa preukázateľne dozvedel až z upovedomenia vyšetrovateľa OR PZ v Novom Meste nad Váhom zo dňa 11.11.2019.

14. Odvolací súd i ďalšiu námietku žalovaného týkajúcu sa nespravodlivosti rozsudku, ktorý sa podľa názoru žalovaného prieči účelu a duchu poistenia zodpovednosti za škodu, vyhodnotil ako nedôvodnú. Skutočnosť, že žalobca v konaní žaloval žalovaného ako fyzickú osobu, ktorá bola uznaná vinnou z porušenia svojich povinností pri riadení motorového vozidla a nie poisťovňu, v ktorej bolo motorové vozidlo poistené, neznamená, že rozsudok súdu, ktorým bol zaviazaný k regresnej náhrade žalovaný, sa prieči účelu a duchu poistenia zodpovednosti za škody. Bolo na vôle žalobcu, koho označí za žalovaného v predmetnom konaní, či bude žalovať priamo osobu, ktorá zavineným protiprávnym konaním spôsobila poškodenie zdravia jeho poistenca alebo či bude priamo žalovať poisťovňu, v ktorej bolo motorové vozidlo, prevádzkou ktorého bola predmetná škoda spôsobená. V prejednávanej veci žalobca označil ako žalovaného tretiu osobu, ktorá spôsobila poškodenie zdravia jeho poistenca, a keďže vykonaným dokazovaním bola preukázaná dôvodnosť žaloby, súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, keď žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Ako správne uviedol i súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, vzťah medzi žalovaným a poisťovňou, v ktorom bolo motorové vozidlo, prevádzkou ktorého bola škoda na zdraví spôsobená, je vzťahom vyplývajúcim zo Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení a žalovanému nič nebráni, aby si po zaplatení žalovanej sumy uplatnil svoje právo voči poisťovni.

15. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán náhradu trov nepriznal, a to z dôvodu, že procesne úspešný žalobca náhradu trov nežiadal priznať a neúspešnému žalovanému náhrada trov podľa § 255 ods. 1 CSP neprináleží. Keďže odvolanie vo veci podal len neúspešný žalovaný, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i vo výroku o trovách konania, i keď správne mal výrok súdu prvej inštancie v časti trov konania znieť tak, že žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, keď námietky žalovaného odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, trovy konania ani nežiadal priznať, a preto mu odvolací súd nárok na náhradu trov nepriznal.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).